

АКАДЕМІЯ

№14 (360)

27 вересня 2019

30 ВЕРЕСНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК

БІБЛІОТЕКИ ЙДУТЬ ІЗ СУЧАСНІСТЮ В НОГУ

У світі день бібліотек започаткували в 1999 році, тому в 2019 відзначають ювілей. Україна змогла випередити всіх і ввела свято на рік раніше. Тепер ми святкуємо двадцять перший Всеукраїнський день бібліотек, коли Всесвітній – лише двадцятий.

На сьогодні більшість людей схиляється до думки, що бібліотеки втрачають своє місце та значення у світі, але це зовсім не так. Бібліотеки йдуть із сучасністю в ногу. Ось у читальні ДДМА студенти можуть користуватися різноманітними матеріалами, працювати з друкованою літературою або шукати книги в електронному вигляді. І самі бібліотекарі – дуже відкриті та привітні люди. Вони дізнаються багато сучасної, актуальної інформації, аби допомогти студенту з будь-яким складним питанням.

Окрім цього, у нашій бібліотеці є рідкісні та дуже цінні видання, енциклопедії, збірки

творів відомих авторів. Усім цим студенти продовжують користуватися із року в рік, що свідчить про те, що справжнє випробування часом витримає. Поринь і ти у вирій знань разом із нашою бібліотекою!

Катерина Кочерова

НАРОДЖЕННЯ КОМАНДНОГО ДУХУ!

18 вересня в ДДМА для першокурсників пройшов тимблдинг, головною метою якого є об'єднання та народження командного духу. Незважаючи на те, що погода підкинула неприємний сюрприз, захід все одно відбувся. У першому корпусі Академії було яскраво й весело: першачки виконували завдання на командування й водночас вивчали головний корпус нашого вишу.

Тимблдинг – це спеціально розроблені заходи, спрямовані на згуртування колективу, формування сильної команди, що успішно досягає будь-яких поставлених цілей.

На початку заходу перед першокурсниками виступила голова виховної ради Яна Антоненко: «Відкривайте свої серця назустріч новим знанням, новим емоціям, враженням, і давайте зробимо разом так, щоб ці 5 років навчання були найяскравішими у вашому та нашому житті».

За правилами тимблдингу, потрібно було як можна швидше, а головне – не порушуючи правил, пройти всі дистанції великого квесту. На кожній станції, куди приходили студенти, їх очікувало завдання, яке потрібно виконувати всією командою. Бали за виконання завдання записувалися у заліковий лист.

Квест мав 10 станцій. «Назад в дитинство» – на цьому етапі учасники мали подивитися роздруковку, на якій був складений пазл, і запам'ятати місце розташування кожної деталі, після чого відтворити побачене самостійно.

«В одну ногу» – 5 студентів із команди ставали на дерев'яні ходулі. Мета конкурсу – синхронізувати рухи так, щоб разом дістатися до фінішу.

«Тримай міцніше» – першокурсники сідали на стільці, які стояли колом, та опускали голови на коліна сусіда, після чого стільці один за одним починали прибирати. Учасникам потрібно було втримати рівновагу та не розірвати коло.

«Налий до верху» – з частин жолобу потрібно було скласти цільну конструкцію та перелити воду з одного відра в інше, при цьому не втративши жодної краплини.

Та багато інших цікавих завдань. Проте, якщо учасникам не вистачало балів, а вони хотіли покращити свій результат, для цього існувала станція «Шанс».

Мені вдалося поспілкуватися з першокурсниками та дізнатися про їхні враження та думки з приводу тимблдингу.

Валерія (ХХП-19-1): «Мені здається, сьогоднішній захід спрямований на об'єднання першокурсників, бо навряд чи за ці два тижні, проведені в Академії, хтось дуже сильно здружився. Об'єдналися групи, факультети. Перед Дебютом першокурсника це дуже важливо».

Вадим (МН-19-1): «Познайомитися ближче, і щоб не було тих, хто «ходить сам по собі»».

Весело, позитивно мені дуже сподобалося.

Костянтин (КН-19-1): «Наша група об'єдналася, стала майже сім'єю. І мені дуже сподобалися конкурси».

В'ячеслав (ПТ-19-1): «Я обожнюю такі заходи. Наш колектив об'єднався, ми весело провели час разом. Ми й так добре спілкувалися, проте сьогодні стали одним цілим».

По завершенню квесту відбувся підрахунок балів, та визначився переможець цьогорічних ігор. Ним стала збірна команда студентів груп ХХП-19-1, Маш-19-1 і Мед-19-1 під назвою «Чікібряк». Усі команди добре себе проявили та отримали подарунки від спонсорів заходу – IT2.0, QuartSoft, «Шалене свято» і профкому ДДМА.

Катерина Куришко

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ І ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»
ЩИРО ВІТАЮТЬ ЮВІЛЯРА ВЕРЕСНЯ:

Бойка Олександра Петровича,
навчального майстра кафедри АММО.

СВЯТКУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ

Щороку 20 вересня відзначається Міжнародний день студентського спорту. Він проводиться з 2017 року із залученням значної кількості студентів із різних закладів вищої освіти одночасно по всій території України. Це свято було започатковано Генеральною конференцією ЮНЕСКО за ініціативою Міжнародної федерації студентського спорту.

Цей день допомагає привернути увагу й підвищити значущість спорту в закладах вищої освіти та залучити до своїх лав прихильників здорового способу життя, сприяти його популяризації і розвитку. Фізична культура й спорт є надійним джерелом доброї настрою і оптимізму, здоров'я і довголіття.

Сьогодні на стадіоні ДДМА зібралися студенти з ДДМА, ДНМУ (м. Лиман), ДОННАБА, ДДПУ (м. Слов'янськ), ДІТМ, МК ДДМА, КРАМКТД та ДонНУЕТ. До студентів із привітаннями звернувся: Віктор Ковальов – доктор технічних наук, професор, ректор ДДМА, керівник відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Спортивна студентська спілка України» у Донецькій області; Володимир Мицик – начальник управління фізичної

культури та спорту Донецької області державної адміністрації; Ігор Нестеренко – начальник Донецького обласного відділення (філії) Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України та Дмитро Подопригора – відповідальний секретар відділення Національного олімпійського комітету України в Донецькій області.

пи; Мартинкова Олена – майстер спорту міжнародного класу з шахів, чемпіонка міжнародного шахового турніру. За активну життєву позицію та пропаганду здорового життя нагородили Арину Охоненко та Віталія Криворучека.

Усі учасники були запрошені на спортивну руханку під керівництвом Ніни Пастушкові.

І нарешті перейшли до програми заходу, яка передбачала традиційний спортивний флешмоб із Jump Squats (стрибок з напівприсяду). А 24 стрибки під час флешмобу символізували кількість золотих медалей, завойованих студентами на міжнародних змаганнях.

Серед учасників флешмобу проводився розіграш спортивної лотереї. Розігрувалися м'ячі, футболки, календарі та блокноти. Розіграш відбувся завдяки Донецькому обласному відділенню (філії) Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України, Всеукраїнській громадській організації «Спортивна студентська спілка України» та відділенню Національного олімпійського комітету України в Донецькій області.

Після заходу учасники зробили пам'ятні фото і селфі.

Марія Овчаренко

ВЕЛОСИПЕДИСТИ ЗАПОЛОНИЛИ НАШЕ МІСТО

Краматорськ зібрав велосипедистів регіону на Осінній велодень. У заході, який відбувся 15 вересня, узяли участь близько 600 велосипедистів із Добропілля, Дружківки, Слов'янська, Краматорська, та був гість з Лихачова Харківської області. Серед учасників були й студенти, викладачі та випускники нашої Академії. Організаторами виступили Східноукраїнський велоклуб «ТОР» та ГО «ВелоКраматорськ», за підтримки Управління з гуманітарних питань.

Велосипедисти колоною проїхали вулицями міста й фінішували на площі Миру, де програму продовжили різноманітні конкурси: від костюмів до присідань з велосипедами. Атмосфера була дуже позитивною, сприяла цьому й тепла сонячна погода. Багато хто був у незвичайних яскравих костюмах. Приїхали й цілі родини, навіть із маленькими дітьми. Учасники залюбки брали участь у конкурсах, спілкувалися, фотографувалися.

Загалом велопробіг – це гучна заява, щоб звернути увагу на велосипедистів і велорух у нашому місті, – ми є і нас багато. На жаль, у Краматорську зовсім не розвинена інфраструктура для велосипедистів. Велодоріжки є тільки в Саду

Бернацького й парку Пушкіна, але ж як до них доїхати? Вулиця Олекси Тихого – це взагалі жах велосипедиста. А місто й досі розглядає петицію щодо створення велодоріжки на місці демонтованих трамвайних колій.

А поки ми ділимо дорогу з транспортом, треба вчитися культурі водіння і водіям автівок, і велосипедистам. Саме тому кожний учасник осіннього велопробігу отримав книжечку з правилами дорожнього руху для велосипедистів.

Велорух у Краматорську розвивається, і це дуже круто, бо із цим покращується і екологія міста – менше автомобільних вихлопів, і суспільство – люди долучаються до спорту й здорового способу життя.

Вікторія Лебединська

СПОРТ

В АКАДЕМІЇ ГОВОРИЛИ ПРО СТАЖУВАННЯ В КАНАДІ

16 вересня в ДДМА відбулася зустріч студентів Академії з амбасадором Канадської урядової програми з науково-дослідницького стажування студентів Mitacs Globalink Research Internship.

Уляна Качій, яка цього року 12 тижнів стажувалася в Монреалі, розповіла, як потрапити на цю програму та ще й отримувати повну стипендію, яка покриє проживання, харчування, авіаквитки, візи та все інше.

Mitacs Globalink Research Internship запрошує на стажування студентів 3-го курсу. Ознайомитися з проектами можна на сайті www.bit.ly/2Yllw9l. У програмі Mitacs можуть брати участь студенти з базовим рівнем знання іноземної мови (англійської або французької).

Програма має декілька етапів. До закінчення першого етапу студент повинен встигнути оформити онлайн-заявку, скласти резюме з описом ваших наукових інтересів, узяти виписку з оцінками та отримати лист-рекомендацію від наукового керівника університету, де навчається. Треба пам'ятати, що все оформлюється англійською мовою. Уляна зауважила, що бажано мати заповнену сторінку на Фейсбукі. Дату

початку стажування можна обирати з 1 травня до 31 липня.

Особливо треба звернути увагу на обрання програми: можна обрати будь-яку програму, незалежно від вашої спеціальності, а також треба дивитися, яку роль ви будете відігравати в цій програмі.

На другому етапі студента очікує інтерв'ю з професорами. Перед проходженням співбесіди Уляна рекомендує ознайомитися з інформацією про проект та з діяльністю професора, з яким буде інтерв'ю. Протягом усього стажування студентом буде опікуватися ментор, який відповідь на всі запитання, допоможе отримати візу та знайти житло.

Софія Павлова

ВИКЛАДАЧІ ДДМА ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ТРЕНІНГУ В БЕЛЬГІЇ

3 2 по 6 вересня в рамках міжнародного проекту ERASMUS+ BIOART відбувся тренінг у Лівонському Католицькому університеті (KU Leuven campus De Nayer, м. Sint Katelijne Waver, Бельгія). Делегацію ДДМА представляли зав. кафедри КІТ, проф. Олександр Тарасов, доценти каф. КІТ Людмила Васильєва та Едуард Грибков.

Учасники проекту BIOART під час тренінгу ознайомилися з організацією навчального процесу в KU Leuven, отримали методичні матеріали для підготовки нових та удосконалення існуючих навчальних курсів на кафедрах КІТ та АВІТ, ознайомилися з лабораторною базою та науковими дослідженнями KU Leuven.

Під час тренінгу наші викладачі відвідали лабораторії підрозділів університету KU Leuven. У лабораторії передових технологій AML (Advanced Manufacturing Lab) їм продемонстрували методику радіологічних досліджень. Подивилися технологічний парк Technology park Naasrode компанії Materialise, що включає велику кількість лабораторій із 3D-друку з використанням

полімерів, металевих порошкових та біологічних матеріалів. А в лабораторіях Smart Instrumentations та BioMechanics кампусу Heverlee було продемонстровано лабораторії 3D-друку з різних матеріалів, лабораторії з мікроскопії, механічних випробувань та біомеханіки.

Матеріали лекцій та семінарів були присвячені різним питанням із прикладного застосування біоінженерії. Зокрема, були розглянуті питання з використання нанотехнологій при виробництві біомедичних препаратів, можливості 3D-друку

клітин та органів людини, а також з вимог до імплантів та їхніх випробувань, з вимог та забезпечення необхідної поверхні імплантів, застосування різних металів і сплавів в імплантах.

Візит співробітників ДДМА в рамках проекту BIOART забезпечив реалізацію його завдань, а також сприяв інтернаціоналізації ДДМА та поглибленню її співпраці з зарубіжними та вітчизняними університетами.

Едуард Грибков, доцент каф. КІТ

СПЕКА МИНУЛА, НЕБЕЗПЕКА ЛИШИЛАСЬ

Пожежі в чорнобильській зоні відчуження, палаючий Собор Паризької Богоматері, горіння лісів у Сибіру, згорілий готель в Одесі, а також пожежі в різних вишах України – це лише найвідоміші інциденти «пожежних» трагедій за теплий сезон 2019 року. А скільки менш відомих ситуацій по всій планеті, що обійшли нашу увагу! А причин вогняних трагедій дві – природна і людська. І якщо природна трапляється лише в спекотну пору року – літо, то людська є причиною пожеж цілий рік. Більшість пожеж трапляються саме через людський фактор – недотримання техніки безпеки. Але навіть непередбачене загоряння можна загасити й не дати йому перерости у велике вогнище. Але й тут типове людське незнання й невміння раціонально мислити в критичних обставинах стають на заваді можливості уникнути біди. А ті люди, які зуміли перебороти паніку, у більшості все одно не знають, що робити, бо у вільний час полінувалися вивчити план евакуації будівлі чи навчитися користуватися вогнегасником.

На жаль, окремі зауваження з пожежної безпеки є і до нашої Академії. На щастя, фатальних пожеж у нас не було, але є окремі нюанси, про які варто знати. Наприклад, вогнегасники. Так, вони знаходяться, згідно з нормами, на всіх сходах корпусів і майже в усіх аудиторіях, у відповідних для цього місцях. Але на них немає жодної позначки про проходження технічного огляду (ТО). Окрім цієї позначки, має також бути відмітка в журналі ведення вогнегасників. Ми познайомилися з журналами в комендантів і виявили, що дійсно – усі відмітки, згідно з нормами, там містяться. Термін дії в такого типу вогнегасників складає близько 10 років. Найстарші, знайдені нами в стінах нашої Alma mater, датуються 2005 роком. У випадку, якщо вони працюють так само добре, як і після виходу з конвеєра, це навряд чи допоможе нашим студентам, оскільки в середньому лише близько 1 з 10 опитаних нами студентів знає, як ним користуватися. Хоча така річ, як ручний порошковий вогнегасник ВП-6(З), не така вже й важка у використанні: зриваєш пломбу, висмикуєш кільце, тримаючи за нижню рукоятку, натискаєш на верхню і спрямовуєш сопло на джерело вогню. Тим більше, що на кожному

є інструкція. Але ментальність наших людей така, що більшість лінується, або соромиться, або просто й не замислюється взагалі про наявність такого в приміщенні. Що вже й казати про читання інструкцій чи плану евакуації. План евакуації – це взагалі окрема тема, але до неї ми повернемося трохи пізніше.

А щоб уже «добити» тему вогнегасників, зауважимо, що навіть якщо

студент підходить за усіма критеріями зразкового відмінника з цивільної оборони: знає, де знаходиться вогнегасник, уміє приборкати свою паніку, не полінувався прочитати інструкцію (чи змусили це зробити в школі), знає, як їм користуватися, і хоча б раз просто тримав його в руках, то цікаво – з якої спроби він зніме його зі стіни? Якщо читачі цієї статті подумают: «а що тут важкого?», то вони абсолютно праві. У цьому немає нічого важкого. Для людини, яка знає, як це робиться, і хоча б раз це робила. Справа в тому, що кронштейн, на якому висить пристрій для пожежогасіння, не має прямої горизонтальної форми. Він має форму гака. З точки зору запобіжника, це зроблено правильно. Але біда в тому, що пересічні громадяни цього не знають. У випадку аварії вони підбіжать до пристрою і почнуть щосили його смикати. Добре, якщо в них цієї сили вистачить і вони вирвуть вогнегасник разом із кронштейном зі стіни, оскільки це буде менша ціна при пожежі, на яку

можна сподіватися. А якщо це дівчина або жінка, і в неї цієї сили не вистачить? Допоки вона зрозуміє принцип зняття балансу з рідиною з гаку, пройдуть секунди, якщо не хвилини. Як відомо,

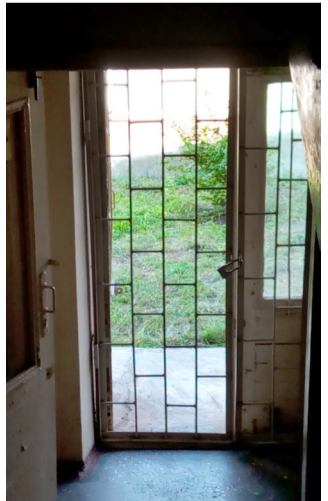
в екстрених випадках це ціла вічність, ціна якої безмежна.

Тепер повернемося до планів евакуації, котрі всіх нас учили складати в школі, читати їх, але які так і лишаються обділеними студентською увагою. Та що там, навіть батьки абітурієнтів та гості вишу ігнорують ці клаптики паперу. Навіть якщо схема руху при евакуації людини й так зрозуміла, ці плани містять і іншу важливу інформацію: місця знаходження тих самих вогнегасників, телефонів та аварійних «чорних» ходів, про які ви можете елементарно не знати. Навіть якщо індивідуально для себе ви продумали вихід для евакуації, треба передбачити такий момент, що він може виявитися просто заваленим або сам може бути джерелом спалаху. І саме план евакуації у вільний час допоможе вам віднайти для себе запасний шлях, яким ви його не ігнорували.

Не відпрацьованим залишається питання обов'язку оповіщення у випадку надзвичайних ситуацій. В інцидентах останніх років «Радіо Академія» брало на себе відповідальність за інформування студентів та працівників ДДМА. Але медіа-група «Академія» має лише другий рівень доступу, тому для редакції цей процес доволі тривалий: спочатку повідомлення треба запи-

сати, потім передати на сервер і тільки через деякий час (мінімум 10 секунд) це сповіщення пройде в ефір. А час, як ми раніше казали, – це безцінна розкіш. У відповідальних осіб 1-го рівня має бути необхідне обладнання, яке дозволяє наживо оповіщати людей. Але комуся це питання, навіть після стількох інцидентів, лишається відкритим.

Але є ще одна річ, котра потребує уваги. Усі аварійні виходи з навчальних корпусів є зачиненими ґратами, ключі від яких знаходяться або в коменданта, або в гардеробі на вахті. Особливої уваги цей нюанс потребує в 4-му корпусі, оскільки в ньому запасні виходи є єдиною сполукою з вулицею. В інших корпусах ця проблема не така нагальна, оскільки це всього лише запасні виходи, а є і головний вихід, який виводить на вулицю. А в 4-му корпусі головне сполучення веде не на вулицю, а в іншу будівлю – у 3-й корпус. Саме через це, на нашу думку, він заслуговує збільшеної уваги до себе. Особливо враховуючи, що зачинені вони навіть улітку, у се-

зон, як ми раніше казали, у який трапляється найбільше пожеж. Максимум, що можна очікувати, якщо двері відчинені навстіж для

провітрювання, але й при цьому грати залишаються зачиненими на замок. Що ще цікаво – те, що комендант тут одна на 3-й і 4-й корпуси, і знаходиться вона саме в третьому корпусі. При пожежі це завдає додаткових проблем. Так що у випадку серйозної катастрофи, коли евакуація до 3-го корпусу або через аварійні виходи буде неможливою, студентам та співробітникам Академії

лишається лише евакуюватися через вікна. На щастя, вони там низькі (трохи більше 1 метра від підлоги), і решітки, які там є, хоча б можна зняти або вибити.

Але якщо пожежа буде не в переході, а десь у корпусі, то для випускаючих кафедр АММО і КМСІТ це не страшно, бо їхні лабораторії виходять якраз до переходу. Менш обнадійлива ситуація з кафедрами ТМ і ПТМ, бо потрапити до них можна якраз через лабораторії, відповідно, КМСІТ і АММО. Є, правда, у них і свій вихід до переходу в 3-й навчальний корпус, тільки на ньому вивіска «Опечатано». Дата й підпис. У такому разі нашим технологам та кранівникам залишається побажати, аби пожежа в жодному разі не трапилася в їхніх сусідів або в переході. Тоді це

шанси на порятунок існують. Але ми поспілкувалися з проректором з АГЧ (адміністративно-господарської частини) Сергієм Рашетняком, і він зазначив, що, на його думку, у плані вогнебезпечності цей корпус найбезпечніший, оскільки він по мінімуму обладнаний деревом та іншими легкозаймистими матеріалами

Та й взагалі всієї нашої Академії хочеться побажати, аби негаразди та аварії її й надалі уникали та обходили стороною. Для цього треба лишень, аби всі норми з техніки безпеки й порятунку все-таки були враховані, і аби кожен студент, викладач і працівник дотримувалися необхідної техніки безпеки під час занять, лабораторних робіт та у вільний час. Саме цьому зараз вчить дітей початкова школа – як уникнути пожежі. Було б непогано, якщо вчили ще й правилам дій, коли біда вже сталася. Причому не теоретичним, цьому й так навчають, а саме практиці. Як користуватися вогнегасником і протигазом, як орієнтуватися в незнайомій будівлі та ін. Більше практики, аби кожен із нас хоча б на мінімум мав навички рятувальника та пожежника. Ну, а нашим студентам бажало більше вільного часу проводити з думками «як вберегти себе від небезпеки, та що робити, якщо вона вже сталася». Бо паніка саме тому й трапляється, бо немає чіткого алгоритму дій в головах, а люди намагаються його скласти чи пригадати, коли вже стався інцидент, звідси й виникає паніка. І не лінуйтеся вивчати матеріали з пожежної безпеки, може навіть ця нещасна хвилинка перерви може забезпечити вам роки життя в майбутньому.

Іван Петренко

ДЕНЬ МІСТА ОЧИМА НАШИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

НАШ СТУДЕНТ СТАВ ПЕРЕМОЖЦЕМ ЗАБІГУ НА КУБОК СТУДЕНТІВ

21 вересня на площі Миру пройшов марафон «Наш Краматорськ», приурочений до 151-річчя Краматорська. Цього року більше 4000 учасників відвідали цей захід. Усього в рамках бігового заходу «Наш Краматорськ» відбулися забіги на 15 різноманітних дистанцій, де кожен фінішер отримав уні-

кальну медаль, а переможці та призери – грамоти, кубки, призи, грошові винагороди. Студенти ДДМА брали участь у забігу на дистанції 5 км у номінації «Кубок студентів» і отримали незабутні враження.

Для когось це стало справжнім випробуванням, а хтось навіть не встиг утомитися. Наші

студенти перевірили свою фізичну підготовку та показали непоганий результат. Першкурсник **Богдан Нервний (ФКС-19-1)** прийшов до фінішу із часом 00:19:54. Саме він став переможцем серед студентів та посів третє місце у загальному рейтингу на дистанції 5 км!

За словами Богдана, він по-

чав займатися спортом з 11 років. Бігав по 2–3 км на день, підтягувався, віджимався. Після вступу до Академії він увійшов до команди ДДМА з волейболу та вже показав хороші результати у цьому виді спорту.

Протягом року Богдан тренувався до забігу: першкурсник збільшував навантаження та навіть пробіг 2 напів-марафони. Наш студент став на лінію старту одним із перших, це було дуже важливо для нього. Богдана сильно надихала підтримка вболівальників під час бігу. Він навіть не відчував втоми. Після цього забігу Богдан планує брати участь у марафоні «Наш Краматорськ» й наступного року. Студент ДДМА хоче краще підготуватися та спробувати себе на дистанції 21 км.

Окрім цього учасники забігу поділилися своїми враження-

ми. Студентка першого курсу Ганна каже: «Було дійсно цікаво, як на мене. Я змогла це зробити, пробігла 5 км і зрозуміла, що можу навіть більше, ніж думала раніше. Я дуже рада, що взяла участь у цьому заході ра-

зом зі своїми одногрупниками й змогла з ними зблизитися».

Деякі студенти Академії бігли без усіякої підготовки, і їм ці 5 км далися досить важко. Але були й ті, хто привів себе до форми заздалегідь. Студент другого курсу Артем розповідає: «Узагалі я дуже люблю спорт і займався різними його видами. Цього року вирішив спробувати себе в бігу. Улітку я тренувався майже кожного дня, зараз трохи рідше, але все одно був готовий до подолання такої дистанції».

Учасники забігу отримали ціле море емоцій, а також пам'ятні медалі. Бажаємо всім студентам, які брали участь у заході, ставати сильнішими та продовжувати займатися спортом.

Катерина Кочерова

КРАЇНА СИЛАЧІВ

З нагоди 151-го Дня народження міста Краматорська на головній площі відбувся турнір IRON MAN 2019. Організувала цей захід Федерація стронгменів України, за підтримки Краматорської міської ради. Судити та брати участь у змаганнях приїхали «богатирі» з усієї України, а очолювала суддів так узагалі найсильніша людина світу та 5-кратна найсильніша людина України – Василь Вірастюк.

Незважаючи на хмарну погоду, доволі багато охочих прийшло подивитися на змагання. Що вже й казати про самих учасників турніру, які під дощем бігали по слизькій доріжці, піднімали тягарі та мерзли на вітру. Брали участь 8 осіб, серед них – наш земляк із Бахмута, інші – переважно з Кривого Рогу, Києва та інших міст. Стронгмени демонстрували свої здібності зі станових вправ (300 кг

шина), бігу на короткі дистанції з вагою (два короби по 120 кг) та силових вправ на жим та піднімання (гумова куля вагою 90 кг, яку необхідно було підняти та зафіксувати на плечі однією рукою, та жим стоячи 120 кг колоди з грудей). Усі вправи були розраховані на максимальну кількість повторів за певний час. А перед початком змагань виступили дітвчата з команди чирлідінгу ЗОШ № 16.

Провели також конкурс для глядачів із жиму стоячи колоди (60 кг) на максимальну кількість разів. Знайшлися силачі і в нашому місті: легкоатлет Євген та кросфітер Вадим, який і став переможцем. Добровольцем був також Назар із Житомира, який спеціально приїхав до Краматорська, бо відстежує заходи Федерації стронгменів України. Хлопець показав доволі непоганий результат. Був іще один охочий похизуватися

м'язами, який потрапив сюди, мабуть, одразу після вдалого святкування вихідних. Його зовнішній вигляд та ім'я «просто Саня» підштовхнули ведучого на думку: «Ви, мабуть, точно з Краматорська». Усі учасники отримали приємні подарунки.

Змагання були настільки запальними, що деякі учасники отримали навіть легкі травми, але попри це все одно продовжували участь. Наприкінці змагань усі охочі мали змогу сфотографуватися з теперішніми та колишніми чемпіонами.

Іван Петренко

ОНУКА В КРАМАТОРСЬКУ!

Привітати Краматорськ із Днем міста цього року запросили багато зірок. Для містян був широкий вибір у плані музичних уподобань. Це Лайма Вайкуле й Сердючка, які співали на приватних вечірках НКМЗ, ОНУКА, Наталія Могилевська, улюбленець 90-х років – шведський музикант Dr. Alban, що зібрали на площі Миру багато глядачів, і це незважаючи на дощ і холодну погоду. Та я б хотіла написати саме про виступ ОНУКИ, бо вважаю приїзд цього прогресивного гурту для нашого міста дуже корисним. По-перше, це знайомство із суто українською, незалежною музикою, яка отримала визнання у світі. По-друге, краматорці почули й побачили на свої очі українські народні інструменти, такі як трембіта, бандура. Багато хто в натовпі й не знав назв інструментів і бачив їх чи не вперше.

Звісно, ця музика не для широких мас. ОНУКА – електронний гурт, особливості якого є використання національних народних мотивів та інструментів в електронній музиці. Сам проект народився в 2013 році. Назва проекту ОНУКА (тобто «онука») – це данина поваги до видатного україн-

ського майстра музичних інструментів Олександра Шльончика, дідуся солістки ансамблю Наталії Жижченко. За словами Нати: «Він зробив мою першу сопілку, навчив грати, сформував у мене розуміння Батьківщини».

Чесно кажучи, я йшла на виступ тільки цього гурту. Живе виконан-

ня – просто вогонь! Такий драйв, до тремтіння в грудях, дика енергетика! Поєднання фолку й електро – це моя тема. Поринула з головою в їхню неймовірну музику.

Цими вихідними ОНУКА виступить на Дні міста в Маріуполі, а в жовтні відвідає з концертами великі міста США та Канади.

Вікторія Лебединська

ЛІНЧУВАННЯ ВЖЕ НЕ ЗА ГОРАМИ

З часів відновлення Україною незалежності в 1991-му Кремль намагався нав'язати нам своє бачення, як треба жити. А після 2014-го до цього він підключив своїх союзників та шпигунів у західному світі, аби вони також нам нав'язували його бачення миру. Звісно ж, будь-яка адекватна людина хоче припинення війни та відновлення миру. Але мир цей має бути на наших справедливих умовах, а не мир капітулянтський, чи взагалі «руський».

Війна ця почалася не «правильно»: по-зрадницьки, по-підлому, нишком у спину, за давно розробленими планами. У принципі, як і в інших країнах, куди приходив «руський мир». Якщо так, то хоча б закінчити вона має правильно, бо якщо й закінчити її також в умовах підлості, коли за правильними словами криється підлив інститутів держави, то запустимо ми до себе добро

вільно «троянського коня». Із коня цього вистрибнуть особи, які в 2014 зрадили цю державу, а тепер будуть встановлювати її політику, сидячи у Верховній Раді. «Троян», про який ми кажемо, є так звана «формула Штайнмайера». Правда, невідомо, які-такі вчені окреслили її формулою і на яких-таких розрахунках вона будується. Адже вона не має навіть паперового вигляду, не кажучи вже про якусь конкретику. Але одні тільки згадування про надання особливого статусу (автономія, політична та економічна свобода окупованим нині територіям Донбасу) та амністії бойовикам свідчить про зраду державних інтересів України. П'ять років, що Україна не контролює ОРДЛО, свідчать про повну анархію та нестабільність у псевдо «ДНР» та «ЛНР».

Проведення виборів, що проходять під дулами автоматів російських солдатів та

бойовиків, неможливість відстеження Києвом прозорості процедури голосування та підрахунку голосів, не контрольованість державного кордону України – унаслідок усіх цих факторів російського варіанту подій безліч осіб, які намагаються знищити українську державність, сидячи в окопах, тепер будуть це робити, сидячи поруч з нами, або й за нашими спинами. Тільки у випадку з окопами у ворога є стримуючий фактор у вигляді української армії, але тепер їм на заваді будуть тільки підкупна поліція та досі не реформована Служба безпеки. Окрім того, що окупанти та зрадники України не понесуть покарання, вони фактично збережуть свою владу, та ще й отримуватимуть гроші з Києва на реконструкцію того, що самі ж за 5 років зруйнували.

У нас більше 300 тисяч учасників бойових дій АТО та ООС, з них більше 100 тисяч дійсно

воювали та брали участь у бойових діях. Кількість громадян України, які з 2014-го пішли воювати на боці окупантів, сягає 40 тисяч. А тепер уявимо, що ці дві ворогуючі сторони з на-

Формула Штайнмайера:

$$F(\text{Sht}) = \frac{Z_e^{25} (0)^{24} \sqrt{\text{Royal}}}{K_0 [P_2 2i] \rightarrow \pi \frac{d}{a} R} = P_u(h_{\dots})$$

Фото із соцмереж

ступного дня припиняють воювати та змушені існувати, наче й не було нічого. Це все одно, що запахти павука й скорпіона в одну банку. Мабуть, зачинити в одній кімнаті кішку із собакою більш логічно, ніж те, на що нас змушують іти. Ураховуючи, що бойовики, окрім амністії, можуть отримати легалізацію у вигляді «народної міліції».

Якщо знайдуться люди, які вважають цей сценарій гарною

ідеєю, то хай згадають, що таке суд Лінча. Ураховуючи, що випадки самосудів у нас уже відомі, як, наприклад, убивство сепаратиста Джумаєва в Маріуполі. Цей персонаж хвалився тим, що вбивав українських військових у Донецькому аеропорту та Дебальцевому, був двічі під слідством, і обидва рази його відпускали під домашній арешт. Але, як то кажуть, «якщо держава стає злочинцем, то право бути суддею належить кожному громадянину». А помилування вбивці – це не менший злочин, ніж саме вбивство. Але, на жаль, були випадки, коли в тилу вбивали й наших хлопців – різали та викидали з потягу, коли ті їхали з війни додому. І якщо прийдешня влада погодиться на путінські умови миру, то для них у Києві чи Львові суттєво нічого не зміниться. Зміниться в нас, на Донбасі, бо тут уже буде діяти закон джунглів: «або ти, або тебе».

Тож погодження «формули» Штайнмайера неможливе без:

- виведення російських військ;
- відновлення українською владою та армією контролю над кордоном;
- перепаспортизації населення окупованих територій та справедливого суду над зрадниками державних інтересів України;
- відновлення української влади на окупованих територіях без надавання особливих статусів, автономій та ін.

Бо інакше ми отримаємо найсумніший випадок в історії, коли те, за що загинули більше десяти тисяч людей, просто візьметься й викинеться на смітник на радість ворогу. А наслідком будуть постійні заголовки в газетах про нічні випадки самосуду по всьому Донбасу, а то й по всій Україні.

Іван Петренко

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»: ИГРЫ ОТКРЫТИЯ СЕЗОНА

20 сентября в стенах Донбасской государственной машиностроительной академии состоялся первый в новом сезоне турнир Клуба интеллектуальных игр – «Краматорская площадка» первого этапа международного молодежного чемпионата по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Школьный Синхрон-Lite. Выпуск 3.1». Авторская группа подготовила пакет из 36 весьма интересных вопросов. Всего 3 вопроса оказались сложными для всех наших команд, в то же время еще 2 – «детскими» (то есть правильные ответы на них нашли все участники).

С первого же тура стало понятно, что борьба в сезоне предстоит нешуточная: к двум «традиционным» лидерам в студенческой категории – «Древним грекам» (СА-18-1 и СА-19-маг

Чемпионы игр открытия сезона – «Древние греки»

ДГМА) и «Эволюции» (СА-17-1 и СМ-16-1 ДГМА), «взявшим» по 9 вопросов, вплотную приблизились старшеклассники краматорской школы-лицея №8 «Пингвины» (11-А) и «Кактусы» (10-А), ответившие на 8 вопросов.

Во втором туре фееричный результат выдали «Лютики» (сборная 7–9 классов школы-лицея №8): 6 правильных ответов – столько же, сколько у «Древних греков» (остальные команды – от 2 до 4 ответов).

Сенсацией третьего тура стала самая младшая команда – сборная 5–9 классов двух школ Дружковки (кстати, впервые за много лет у нас играет целая команда из соседнего города!) «Человеки», правильно ответившая на 5 вопросов («Древние греки» – 6, остальные – от 1 до 4 ответов).

В итоге чемпионом игр открытия сезона с 21 очком стали «Древние греки», на втором месте – «Эволюция» (17). Всего на одно очко меньше у лучшей школьной команды «Кактусы». В младшей школьной категории со счетом 12:11 «Лютики» обошли «Человеков».

Официальные итоги «Школьного Синхрон-Lite – 3.1» будут подведены примерно через месяц – следите за нашей информацией в социальных сетях. До встречи на втором этапе 18 октября!

Александр Мельников

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Уже более ста лет главные башенные часы Эдинбурга спешат на несколько минут. Дело в том, что башня с часами находится недалеко от НЕГО. Назовите ЕГО.

Ответ: вокзал.

Комментарий: чтобы люди не опаздывали на поезд, часы специально заставляют спешить и торопить тем самым пассажиров.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Вопрос 2. Бренд ювелирной компании «Тиффани» ассоциируется с высоким статусом и роскошью. В 1906 году компании даже пришлось ввести правило, запрещающее продажу ТАКИХ коробок. Каких именно?

Ответ: пустых.

Комментарий: бренд был таким престижным, что многие покупали пустые фирменные коробки и ставили на видное место дома или носили с собой. Теперь же ни одна коробка фирменного бирюзового цвета не могла покинуть магазин без купленного ювелирного изделия.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Вопрос 3. Герою фильма Карла Формана, поступившему добровольцем на английский корабль, сообщают, что американцы вступили во Вторую мировую войну. Какой вопрос он задает после этого?

Ответ: «На чьей стороне?»

Автор: Константин Науменко, Киев.

Последним молодежным турниром прошлого сезона был апрельский «Школьный Синхрон – Lite. Выпуск 2.5». Предлагаем вашему вниманию избранные вопросы с этого соревнования.

Вопрос 1. Реклама курсов английского языка утверждает, что английский язык открывает новые дороги. При этом ОНИ на плакате изображены в виде расходящихся в разные стороны дорог. Назовите ИХ точно.

Вопрос 2. В начале XX века писатель и художник Юрий Лобачев эмигрировал в Югославию. Не зная языка, он сумел устроиться в газету, при этом подняв её тираж. Лобачева называют «Отцом югославского...» Ответьте одним словом, чего?

Вопрос 3. Живший в XIX веке критик Шарль Огюстен Сент-Бёв отличался вызывающим поведением. Однажды, опасаясь промокнуть, Сент-Бёв держал в руке зонтик во время НЕЁ. Назовите ЕЁ одним словом.

Александр Мельников, президент Клуба интеллектуальных игр ДГМА

ство з його таємничими подарунками. Це – данина традиціям, коли: «А що у вас та, кава? Тоді, з мене – шоколад!» І просто – втілення насолоди. А ще побажання «нехай все у вас буде в шоколаді». У цей день можна обмінюватися шоколадними посланнями із самими близькими й коханими, а можна й просто з незнайомкою або незнайомцем, або просто запросити когось на горняк кави із шоколадкою.

Ось і підійшла ця рубрика до свого кінця. Але не треба засмучуватися, бо про всі інші свята можна прочитати у попередніх випусках газети. Ми не наполягаємо, щоби ви святкували лише те, про що ми писали. Можливо, ми пропустили свята, які підходять саме вам. Заходьте в Інтернет та поповнюйте свої списки веселих і, у деякому випадку, безглузких свят.

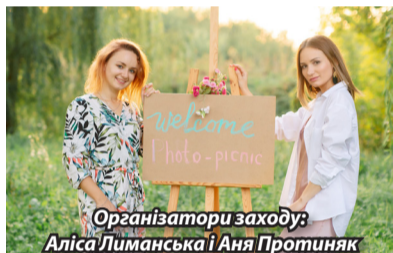
Софія Павлова

МІЖ НАМИ, ДІВЧАТАМИ

Про таке я читала тільки в Інети. І, побачивши оголошення, що в Краматорську буде фото-пікнік, подумала: «Оу, класно, але це не для мене». Зважилася в останній момент і не пошкодувала.

Узагалі зараз Instagram став молодіжною течією. Більшість фотографій і навіть якихось дій робляться спеціально для своєї сторінки. Гарні фото й цікавий контент – запорука успіху, який вимірюється кількістю підписників. Instagram став стилем життя.

Організатори заходу: Аліса Лиманська і Аня Протиняк

Insta-пікніки проводять саме задля цікавих фото, а ще це класна нагода познайомитися наживо з інстапільнотою, завести цікаві знайомства. У нашому місті, напевно, такий

фото-пікнік проводився вперше. Ініціатором виступила Аня Протиняк, вона продумала стиль, ідею, оформлення, смаколики і втілила це в життя. Фотосупровід був від краматорського фотографа Аліси Лиманської. До речі, Аліса є випускником ДДМА і в студентські роки була журналістом нашої газети.

Перше враження від локації – я потрапила в картинку. От чесно, без перебільшень! Відчуття нереальності додали й учасниці в нижніх сукнях і капелюшках. Атмосферу створювали і вдало обране місце на березі річки, і різні дрібниці в стилі рустик (від французької – сільський, простий, грубий) і, чого вже хитрувати, смачна їжа, акуратно складена для кожної учасниці в свій бокс. Правду кажуть – краса в дрібниці!

Роззнайомилися з дівчатами, пограли,

INSTA-ПІКНІК – ДІВОЧИЙ ДВІЖ

перше збентеження минуло, і прийшло легке невимушене спілкування (не дивлячись на різницю у віці – дівчатка були від 13 років до тришки за 30). Фотографувалися і їли – це ж пікнік!)

Особисто в мене, а я пані романтичної

Вікторія Лебединська

ХВИЛИНКА ПОЗИТИВУ

Вересень уже закінчився, і ми відчули перше зниження температури. Зараз хочеться лише одного: закутатися в теплу ковдру з чашкою гарячого чаю або кави та дивитися фільми. Це звучить дуже привабливо, але замість цього ми пропонуємо збиратися великою дружною компанією. А що ви будете робити, щоб зігрітися й підняти настрій, – залишаємо вибір на ваш смак.

1 жовтня є привід потрапити в зовсім незнайомі міста. У цей день відзначають **День прогулянок вулицями зниклих міст**. Можливо, саме ви зможете походити по вулицях Атлантиди та розповісти, як там все насправді виглядає, чи потрапити на вулиці міст із ваших снів або улюблених книг. У цей день усе залежить від вас та вашої уяви.

У більшості осінь асоціюється з каштанами. Тому не дивно, що **3 жовтня** – **День пошуку каштанів**. Деякі каштани навіть не намагаються ховатися й просто так дарують нам щасливі моменти. Але є й ті – особливі, які призначені саме для вас. Вони не лежать на дорозі й просто так не йдуть у руки. Вони сховані в барвистому листі й чекають саме вас, щоб розповісти те, що може змінити ваше життя.

4 жовтня – **День відповідей на незадані запитання**. У кожного з нас є сокровенні запитання, які ми соромимося поставити. Або просто не знаємо – кому. Сьогодні – день,

коли відповідь йде перед запитанням, а туманне стає чіткішим, будь то мета десь за обрієм наших уявлень про світ. Треба тільки заплющити очі і трохи затримати дихання. Перші слова, перше бачення, які ми почуємо-побачимо, ледь відкривши очі, і будуть Тою-Самою-Відповіддю.

6 жовтня – **День висіння на люстрі**. Ви коли-небудь вішали на люстру що-небудь незвичайне? Ялинкові іграшки, старий парашут? Кажуть, це призводить до несподіваних результатів. А як було б весело погойдатися на люстрі й самим. Тільки люстру вибрати побільше та покрасивіше – наприклад, у театрі. Тоді й результат буде масштабнішим.

7 жовтня – **День згадування про теплі речі**. Ще не прийшли до нас ті морози. Але все ж давайте про теплі речі заздалегідь згадаємо саме зараз. Пухнасті шубки, пальта з капюшоном, що були сховані в шафу. Ще – рукавички й шапки з помпоном, у смужечку в'язаний шарф, широкі пончо

й кофти і яскрава шаль із бахромою. Тихесенько дрімують у великих валізах до зустрічі з холодною зимою. Тепер, коли ми переконалися, що все на своїх місцях, можна спокійно насолоджуватися осінню та чекати зиму.

Настрій можливо підняти лише однією посмішкою. **8 жовтня** – день, коли це можливо перевірити, бо це – **День сонячних посмішок**. Якщо посміхнутися перехожому – він посміхнеться у відповідь. Якщо посміхнутися небу й сонцю – розійдуться хмари. Якщо посміхнутися всесвіту – трапиться щось казкове. Давайте посміхатися: губами, очима, долонями, серцями. Хоча б на хвилинку.

10 жовтня – **День шелестіння листям**. У кожного сухого листа – своя особлива нота. Лист буде тягнути її в хорі, бо всю весну й усе літо, на яскравому сонці й під дощем, він навчався шарудіти й чекав, коли ви прийдете ранньою осінню послухати його урочистий виступ. Він навіть убрався в крашій парадний костюм, щоб серед хору сусідів його голос не загубився і був вами відзначений. Хочете почути хор листя? Станьте їхнім диригентом. Пройдіться по засипаних листям алеях парку, передайте листю ритм своєї ходи і вслухайтеся – ця музика тільки для вас.

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: В. Медведєв

Адреса засновника, видавництва та редакції:

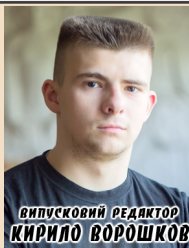
84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайти: <http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/>,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янової

Випусковий редактор КИРИЛО ВОРОШКОВ

Фото: В. Медведєв,

К. Маркова, Л. Патутінська

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

В. Лебединська

Над номером працювали:

В. Лебединська, А. Тищенко, А. Коваленко, В. Волковський

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність

інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного

редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання

на газету «Академія» обов'язкове.